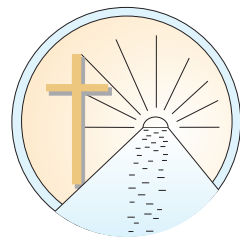

SIONS

Missionstidning

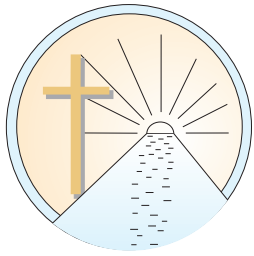

Nr 1/2023

*“Då for Naeman ner och
doppade sig i Jordan sju
gångar, så som gudsmannen
hade sagt. Och hans kött blev
friskt igen som en ung pojkes
kött, och han blev ren.”*

(2 Kung. 5:14)

SIONS Missionstidning

Nr 1 / 2023

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Maria Sundkvist Ida Snellman,
Kristian Gäddnäs, Magnus
Enlund, Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

Layout: Grafica Layout
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck: Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Pämbilder från Pedersöre kyrka (Foton: Ulrica Wik)	
Guds församlings storhet	4
Det heliga dopet - Den goda gåvan.....	6
Jesus hjälper i nöden	8
Barnsida: Stor är din trofasthet	10
Ungdomsflik: Jesus - den klaraste morgonstjärnan	12
Den lilla grubblaren	14
I det heliga landet talar även stenarna	16
Zions Missionstidning, 70 år sedan.....	18
Till minne av Keijo Jalopaasi	20
Annonser, prenumerationer	22

HELGDAGAR

Nyårsdagen, Joh. 14:12-14, *I Jesu namn*

Trettondagen (Epifania), Matt. 2:1-12, *Jesus, världens ljus*

Andra söndagen efter jul, Luk. 2:41-52, *I Guds hus*

Första söndagen efter trettondagen, Joh. 1:29-34, *Dopets gåva*

Andra söndagen efter trettondagen, Joh. 4:5-26, *Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft*

Tredje söndagen efter trettondagen, Joh. 4:39-42, *Jesus väcker tro*

Fjärde söndagen efter trettondagen, Matt. 14:22-33, *Jesus hjälper i nöden*

BIBELORDET

Joh. 4:39-42

Många samarier från den staden kom till tro på honom genom kvinnans ord, när hon vittnade: "Han har sagt mig allt jag har gjort." När samarierna kom till honom bad de att han skulle stanna kvar hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro på grund av hans ord, och de sade till kvinnan: "Nu tror vi inte bara på grund av vad du har sagt. Vi har själva hört, och vi vet att han verkligen är världens Frälsare."

HELGSAMMANKOMSTER

31.-1.1.	Punsar
6.1.	Trettondagen, Risöhall
8.-8.1.	Nyårsmöte, Skutnäs
14.-15.1.	Bosund
21.-22.1.	Flynängen
28.-29.1.	Näs

BEKÄNNELSESKRIFTER Schmalkaldiska artiklarna

Företal av Dokt. Martin Luther

Då påven Paul, den tredje med detta namn, förlidet år utlyste ett kyrkomöte att vid pingsttiden hållas i Mantua (1537) och sedan ändrade platsen för det avsedda mötet i Mantua, så att man ännu icke vet, till vilken ort han vill eller kan lägga det, och då vi för vår del borde bereda oss på att vare sig kallade till mötet eller okallade bli fördömda, fick jag i uppdrag att uppställa och sammanföra artiklar i vår lära, så att vi eventuellt kunde förhandla om i vad mån vi kunde göra eftergifter för de påviske och vid vilka punkter vi ovillkorligen måste fasthålla.

I enlighet härmed har jag sammanställt dessa artiklar och överlämnat dem till de våra. Dessa hava ock antagit dem och enhälligt bekänt sig till dem och beslutat att offentligen frambara och överlämna dem såsom vår tros bekännelse, då påven en gång skulle med de sina drista sig att utan lögn och bedrägeri, men ned allvar och sannfärdighet hålla ett rätt fritt kyrkomöte, såsom hans plikt är.

Det oaktat har jag velat offentligen i tryck framlägga dessa artiklar, för den händelse jag skulle dö, innan något kyrkomöte kommer till stånd – vilket jag är fullt övertygad om och förväntar –, emedan dessa ljusskygga skälmar på ett så harmligt sätt förhala tiden och förhindra nämnda möte. Min avsikt därvid är, att de, som leva efter mig, skola ha mitt vittnesbörd och min bekännelse att framvisa jämte den bekännelse, som jag förut framlagt och vid vilken jag hittills fasthållit och med Guds nåd allt framgent skall fasthålla.

Ack, käre Herre Jesus Kristus, håll du själv kyrkomöte och fräls de dina genom din härliga tillkommelse. Ty det är ingenting mera att göra med påven och hans anhang. De fråga icke efter dig. Men hjälp du oss arma och elända, som sucka till dig och med allvar söka efter den nåd, som du givit oss genom din helige Ande, som lever och regerar med dig och Fadern, lovad i evighet. Amen.

(Martin Luther, förkortat)

Guds församlings storhet

I fall du någon gång besökt Europas stora städer, så har du kanske lagt märke till, att i varje stad finns det mäktiga historiska byggnader som är renoverade för turister och den lokala befolkningen. Men har du märkt de många kyrkor som finns där? Nästan i varje kvarter finns det en eller två kyrkor – den ena vackrare och högre än den andra. Det finns faktiskt mycket att se i alla dessa städer.

Ibland känns det som om det skulle ha uppstått en tävling mellan de olika kyrkorna om vem som har den vackraste och högsta kyrkan. Kanske har man också tänkt att den som har den största och speciellt det högsta taket i sin kyrka har mest av nåd och sanning att bjuda ut åt sina kyrkobesökare. Jag måste även erkänna som en köttslig människa att jag imponeras av de kyrkor som har den finaste arkitekturen och som är de största för ögonen. Det känns att en sådan församling är viktigare än de mindre kyrkorna. Men så gör man, då man tänker med sina köttsliga ögon. Lyckligtvis är det inte så att byggnadens storlek eller ett stort människoantal präglar storleken i den sanning och nåd som kyrkan äger. Ibland kan det vara tvärtom? Det kan hända

att en kyrka, eller kanske även ett bönehus, som är stort och vackert med många församlingsbor, kan förälska sig i sin egen storhet, men gör det allvarligaste misstaget en kyrka eller en församling kan göra – glömmet sin Herre eller ger honom endast en plats på sista raden i bänken, eller har honom endast som en prydnad på väggen.

Vi får påminna oss själva att i Guds ögon är en församling stor fastän den samlas i anspråkslösa gudstjänstlokaler med inte så många församlingsbor. Församlingsbor kan vara människor som inte är så anmärkningsvärda i världens ögon. Prästerna är också bara vanliga män som inte har så mycket att dela med sig av sin egen visdom. Ändå är en sådan församling stor i Guds ögon. Kristi församling är stor och mäktig och kraften har den fått av Herren själv. I den kraften och friden kan församlingsmedlemmarna lugnt somna in i dödens vila och flytta till Abrahams sköte. De har hört och blivit lärda att *“helvetets portar ska inte få makt över henne”* den församlingen som bekänner sig till Kristus, Guds enfödde Son. (Matt. 16:18).

När en församling äger syndernas förlåtelse som förmedlas genom Herrens tjänare i ordet och sakramenten, då har den samma evangelium som apostlarna predikade och samma dop de förrättade och samma Gud som de bad till. Då har den allt en människa behöver för ett tryggt församlingsliv här nere på jorden.

Då märker man också att allting ser annorlunda ut för sådana ögon som har sett Kristi storhet i hans löften. Man lägger inte märke till hur högt det är till taket eller hur fint dekorerade byggnaderna är, eller tvärtom, hur ringa kyrkolokalen är, eller hur liten församling som samlas. Man kan se längre bort med öppnade ögon, till Frälsaren och skaran som aposteln Johannes såg, samlade i himmelen från alla trofasta församlingar i hela världen, större eller mindre. Alla hade de sina ögon fästade på Guds Lamm och prisade honom: *”Frälsningen tillhör vår Gud, som sitter på tronen, och Lammet!” Och alla änglarna stod runt tronen och de äldste och de fyra varelserna, och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud och sade: ”Amen! Lovsången, härligheten, visheten, tacksägelsen, äran, makten och kraften tillhör vår Gud i evigheters evighet. Amen.”* (Upp. 7:10–12)

Vill du tillhöra en församling som håller sig till Lammets och tolv apostlarnas ord? Jag vill. Sök dig till en trogen församling. Där får vi knäböja tillsammans med alla kristna överallt i världen framför hans bord, som kallas “Herrens bord” och “Nådens bord”. Låt oss därför “söka Herren” detta nya år. Han finns

där hans “nåd och sanning” predikas och där han får vara Herre. Men han finns inte där hans ord tystat ner, eller där han är satt som en prydnad för att dekorera människors egen visdom och egen rättfärdighet.

*Var inte rädd,
för jag har återlöst dig,
jag har kallat dig
vid namn,
du är min.*

“Men så säger nu Herren, han som har skapat dig, Jakob, han som har format dig, Israel: Var inte rädd, för jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid namn, du är min. Om du går genom vatten är jag med dig, eller genom strömmar så ska de inte dränka dig. Om du går genom eld ska du inte bli svedd, lågan ska inte bränna dig. För jag är Herren din Gud, Israels Helige, din Frälsare.” (Jes. 43:1–3).

Bön
*Gud, du har skapat oss
och du tänkte på oss
redan innan vi föddes.
I dag börjar ett nytt år
och dagarna ligger framför oss
som vita sidor i en bok.
Vi har så många frågor.
Hur kommer det att bli?
Du Herre vet det,
och du har lovat
att vara med oss.
Tillsammans med dig är vi trygga.
Vi ber i ditt namn,
Fader, Son och Ande.*

Kyrkohandbok, Nyårsbön

Ett välsignat gott nytt år!
Vesa Pöyhtäri

Det heliga dopet – Den goda gåvan

“Vi som har dött bort från synden, hur skulle vi kunna fortsätta leva i den? Eller vet ni inte att alla vi som är döpta till Kristus Jesus är döpta till hans död?

Vi är begravda med honom genom dopet till döden för att leva det nya livet, liksom Kristus är uppväckt från de döda genom Faderns härlighet. För om vi är förenade med honom i en död som hans, ska vi också vara det i en uppståndelse som hans.

Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus, för att syndens kropp ska berövas sin makt så att vi inte längre är slavar under synden.

Den som är död är förklarad fri från synden. Har vi nu dött med Kristus, tror vi att vi också ska leva med honom.” (Rom 6:2–8)

Vi har blivit döpta till Kristus, de flesta av oss redan som små. Då och då hör vi i predikan talas om dopets nåd. Det är frågan om någonting som Gud har gjort med oss. Det var Jesus som instiftade dopet. Det gjorde han för vår skull för att vi skulle ha ett fast Guds handling att ta fasta på.

Vid reformationen var den stora skiljelinjen mellan Luther och reformatörerna i Schweiz, hur man skulle uppfatta dopet. Är dopet lag eller evangelium? Luthers uppfattning är, att ordet och sakramenten är nådemedel, genom vilka Gud verkar tron och håller den vid liv. Det förbund, som Gud har gjort med dig i dopet, står fast fastän du skulle falla. Dopet kallar dig varje dag till Kristi gemenskap, till livet i tron, till bättring och att ta emot

syndernas förlåtelse i Jesu namn och blod. Dopet och tron hör i hop, de är som tvillingar. Vi har blivit döpta till tron på Jesus Kristus och till en livslång vandring med honom tills vi når målet, det eviga livet i Guds himmel.

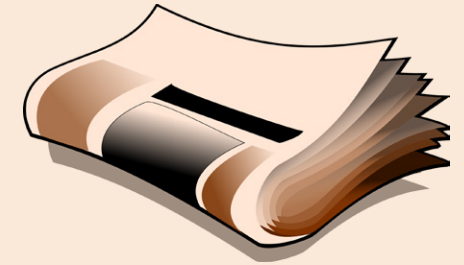
Jag vill lyfta fram några ”bilder” från urkyrkan. Har du tänkt någon gång, varför den dopkläden, som det lilla barnet har på sig, är alltid vit. Det tyder på Jesu rättfärdighet, som ikläs oss i dopet såsom Paulus skriver till galaterna, *“Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus. Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Och om ni tillhör Kristus är ni avkomlingar till Abraham, arvingar efter löftet.” (3:26-29).*

I urkyrkan bar de som skulle döpas vita dräkter, när de kom på påskdagen till dopet. Dessa dräkter bar de hela veckan. Många fick vid dopet nya kristna namn. Ett nytt liv i Kristi gemenskap hade börjat. I dopet har Gud tagit oss till sina kära barn, vi är frälsta i Kristus. Det är en fast och trygg början.

Enkelt kan vi sammanfatta Nya testamentets undervisning om frälsningen till tre saker: dopet till Kristus, livet i tron som bättringsgörare och en gång uppståndelsen till det eviga livet, när Kristus kommer för att hämta de sina. Nu är vi på vandring mot målet. Vi får genom tron hålla fast i Kristi försoning för att hålla våra kläder rena genom Lammets blod.

Heikki Peltola

Andra tidningar:

Pyhäkön Lamppu,

Ett klipp ur Miisa Latikkas intervju

“För Miisa är ofödda barn och deras rättigheter en viktig sak. Hon har deltagit i ett evenemang som heter ”en marsch för livet”, där man har marscherat för dessa rättigheter.

Marschen har organiserats av olika kristna föreningar, en bland dessa är också Missionsstiftet. Miisa anser att rätten för livet är grunden för alla andra människorättigheter och att stå för rätten för de ofödda berör inte endast de kristna utan alla människor. Miisa lånar ur minnet Tapio Puolimatkas ord från den senaste marschen:

–Ditt öde är sammanbundet med de ofödda barnens öde. Från oss tas grunden bort för mänskliga rättigheter, eller har redan tagits, därför att den första människorättigheten, rätten för att få leva, har tagits från de ofödda. Om det tas bort från en grupp, då råder godtycke och människorättigheter kan tas bort från vilken grupp av människor som helst.”

Anna Siekkinen

Jesus hjälper i nöden

Matt. 14:22-33

Rubriken utgör temat för fjärde söndagen efter trettondagen och avbildar hur Jesus hjälpte sina lärjungar under en utmanande seglatsen, och speciellt Petrus. Jesus hade nyss bespisat femtusen män förutom kvinnor och barn med fem bröd och två fiskar, och hade därmed bevisat sin övernaturliga makt. *”Strax därefter befallde han sina lärjungar att stiga i båten och före honom fara över till andra sidan sjön, medan han själv sände i väg folket. Sedan gick han upp på berget för att få vara för sig själv och be.”* Jesus hade behov av att vara ensam tillsammans med sin Fader. Han var i detta också en förebild för oss att stilla oss i bön till vår Himmelske Fader, som känner alla våra behov.

Våra liv innehåller olika skeden, där oro, provningar, sjukdom och död är en del av verkligheten. Ibland drabbas också vi av rädsla och ångest, likasom lärjungarna i vår text. De var på natten hårt ansatta av motvind och vågor,

som kan vara nog så svåra på Tiberias sjö. De tog Jesus för en vålnad då han närmade sig dem gående på vattnet och de skrek av rädsla. *”Men genast sade Jesus till dem: ”Var lugna. Det är jag. Var inte rädda.”*

Jesus har samma budskap till sina egna också idag. Han vill lugna alla räddhågade hjärtan som är ansatta av provningar som vi nämnt tidigare. Han, som har allt i sin makt, hör bön och har situationen under kontroll. Detta trots att vi inte alltid förstår vad som sker. Oron kan också hinna ikapp på det andliga planet, som en följd av yttre tryck och förföljelse från världen, som inte vill veta av den frid som endast finns i tron på Jesus Kristus.

En kristen omringas också av egna synder och ofullkomligheter då Ordet får upplysa hjärtat. Jesus vill ännu närma sig alla trängda Guds barn med det lugnande beskedet. *”Det är jag. Var inte rädda”*. Han vill genom Ordet visa på

*Allt är skapat genom honom
och till honom.*

att Han har burit alla synder till Golgata, lidit för dem på korset och uppstått för vår skull. Han vill på nytt låta förkunna att alla som vill tro på Honom, har rätt att tro alla synder förlåtna i Jesu namn och blod. Han vill också ge kraft att lyfta blicken till den dag då all oro, sjukdom och död för evigt är borta, den dag då han hämtat hem sina egna till evig glädje i himlen.

Petrus, som var impulsiv, bad att Jesus skulle befalla att han skulle komma till Jesus på vattnet. *”Jesus sade: ”Kom!”* Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till honom. Men när han såg hur häftigt vinden låg på, blev han rädd och började sjunka. Då ropade han: *”Herre hjälp mig!”* Genast räckte Jesus ut handen och grep tag i honom och sade: *”Så lite tro du har! Varför tvivlade du?”*

Hjälpen var inte långt borta för Petrus och den är inte heller långt borta från dig som vill tro

på Honom. Den Helige Ande är ännu verksam i kristna för att stöda och hjälpa sådana som behöver hjälp. Han leder själv sina egna att gå i de uppgifter som Han själv har förberett. Vi får också ha blicken fäst på Jesus, hos Honom finns ännu idag den vila som vi så väl behöver, om än omringade av världens och ondskans starka vind.

”De steg i båten och vinden lade sig. Och de som var i båten tillbad honom och sade: ”Du är verkligens Guds Son.” I Jesus skapades allt i himlen och på jorden. *”Allt är skapat genom honom och till honom.”* Hans makt är obegränsad och Han kan också stilla alla stormar i våra liv. Han lärde oss också att be till Fadern *”ske din vilja”*, må vi också ha den bönen och lita på att Han vill föra oss ända hem till himlen. Vi vill tillbe Honom och tacka för allt. I Jesu namn, amen.

Stefan Snellman

Stor är Din trofasthet

*På min vandring,
varje steg jag tar är Du med mig
Aldrig ensam, Du lämnar aldrig mig,
lämnar aldrig mig.
Stor är Din trofasthet, Jesus
Stor är Din Trofasthet, Jesus
Stor är Din trofasthet
Alla dagar är Du med.*

Med de orden från en fin lovsång får vi börja det nya året. För exakt så är det. Du är aldrig ensam. Jesus är alltid med dig. Varje ny dag. Det är det som menas med ordet trofasthet, Jesus sviker aldrig. Det kanske är så i ditt liv just nu som det står om i sångens andra vers.

*I min oro, Du står alltid kvar,
Du är klippan.
I Din närhet, min rädsla rinner av,
rädsla rinner av.*

När du är rädd eller orolig, gå då till Jesus med det. Berätta för honom om det jobbiga. Be att han hjälper dig och han kommer att göra det. Det är också bra att prata med någon vuxen om det så kan de också hjälpa dig och be för dig.

Det här gäller också de gånger vi gjort något dumt. Det är jättetungt att gå omkring med dåligt samvete. Du vet den där känslan när man innerst inne vet att man sagt eller gjort något fel. Ibland är det väldigt svårt att erkänna att man gjort fel. Man försöker kanske gömma eller glömma det.

Så var det också för kung David. Vadå, kanske du tänker, David var ju kung och gjorde väl bra saker? Han besegrade ju jätten Goliat med bara en stenslunga när ingen annan kunde eller vågade. Han litade på Gud och visste att han skulle hjälpa honom. Ja, och så skrev han ju en massa psalmer också. Vad hade han gjort för fel? Det stämmer att David gjorde många bra saker och levde nära Gud. Ändå gjorde också han många fel. För ingen människa kan leva utan att göra dumt ibland. Och vet du, David gjorde hemska saker. Han tog en annan mans hustru till sin och så såg han till att den mannen blev dödad. Så egentligen bröt han mot flera av buden. Vet du vilka? Om du tittar i Katekesen eller söker på nätet, så märker du att han åtminstone bröt mot femte, sjätte och tionde budet. Kanske mot ännu fler.

(Fråga gärna mamma eller pappa om du inte förstår vad buden betyder, de är skrivna med lite gammaldags ord.)

Det här var förstås väldigt dumt gjort av David och han försökte hålla det hemligt. Men vet du vad, David fick dåligt samvete. Han mådde inte bra. Allting kändes tungt och jobbigt och han ångrade vad han gjort. Han visste att det var fel och han visste att Gud hade sett vad han gjort. Om man är kristen så vill man egentligen inte göra fel. Men ibland bara gör man det ändå. Man klarar inte av att stå emot. När man känner att man skulle vilja göra något som man vet är fel, så kan man be till Gud om hjälp att stå emot. Han hjälper också med sådant!

När David sedan bad om förlåtelse så kändes det så skönt efteråt. Han blev lätt om hjärtat och fylldes av en stor glädje. Han sjöng och tackade Gud för hans nåd och förlåtelse. Flera sådana tackpsalmer som David skrivit hittar du i Psaltaren.

Och vet du, den nåden finns för oss också. Vi som tror på Gud och vill följa Jesus får också bekänna om vi gjort något fel och då förlåter Gud oss. Har vi gjort något dumt mot någon människa så får vi be om förlåtelse av dem. Jesus har dött för alla våra synder, så vi ska inte gå runt och bära på dem. Han har gjort oss rena och utan fläck. Men det är viktigt att vi inte fortsätter att göra dumma saker, utan ber Gud om hjälp att stå emot. Och när vi

ändå misslyckas ska vi be om hjälp att våga säga förlåt. Då blir det mycket lättare och skönare att leva.

Varje morgon när vi vaknar får vi tvätta oss rena genom att be till Jesus. I bönen Fader vår finns en rad som handlar om att be om förlåtelse. Att be den bönen varje dag är som att tvätta sig i ansiktet och borsta tänderna innan man far till skolan. Man känner sig fräsch, ren och fin, redo att börja en ny dag. På samma sätt är det också när man talar med Gud innan man somnar. Då är det så skönt att somna. Det blir som i den här sången:

*Varje liten morgon
ger Han mod att vara vaken
Varje liten afton
ger Han ro att somna in
Hela långa dagen
ger Han kraft att klara av den
Därför att Han älskar dig
och kallar dig till sin.*

Ja, Jesus Kristus, Du är min trygghet
Helt säker i Din famn
Jesus Kristus, Du är min framtid
Mitt hopp är i Ditt namn
Amen

Jag önskar dig, kära barn,
ett välsignat nytt år med Jesus.
Kram, Sanna

Jesus

– den klaraste morgonstjärnan

Guds frid kära ungdomliga! Vi blickar tillbaka mot julens händelser med psalmerna klingande i vårt bakhuvud: "Strålände stjärna, strålände stjärna". Vi ser framför oss Trettondagens budskap om de vise som kommer till krubban för att de har sett en stjärna gå upp i öster.

I 2:a Petrusbrevet 1 finns ett viktigt bibelställe. Det står: "Ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den Helige Ande har människor talat vad de fått från Gud." För mig blir det här stället särskilt tydligt när det gäller profeten Bileam. Han som egentligen inte vill välsigna Israel, utan förbanna dem. I Fjärde mosebokens 24:e kapitel ser vi att han tvingades profetera mot sin vilja. Det hände flera gånger med just Bileam. I Bibeln talas det många gånger om falska profeter, som Herren säger att han inte har sänt. Bileam däremot är ett intressant exempel på något lite annorlunda, han som människa vill döma ut Israel, men Guds Ande talar ändå profetiskt genom honom, och enligt Guds vilja.

I 4 Mos 24:17 profeterar Bileam: "En stjärna stiger fram ur Jakob, en spira höjer sig ur Israel." Att en stjärna stiger fram ur Jakob, betyder att en mäktig kung ska födas. Vi förstår att de vise som besöker Jesus har hört budskapet om spiran som höjer sig ur Israel, och om Jakobs stjärna. De vill gå för att lägga fram sina gåvor för den nyfödde kungen när de har sett hans stjärna gå upp. De följer stjärnan en tid, men sedan avviker de. Deras förnuft intalar dem att kungen måste födas i Jerusalem, eftersom det är kungars plats. De får sedan ändå veta att Jesus ska födas i Betlehem, och de fortsätter att följa stjärnan.

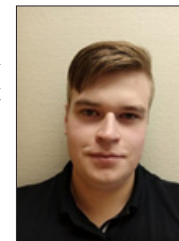
Jesus är den klara morgonstjärnan som ska vara störst i våra hjärtan. Ingen "stjärna" på sociala medier, "stjärna" i sportvärlden, eller något annat ska lysa i vårt hjärta som Jesus lyser. Alla mänskliga "stjärnor" har en väldigt liten strålgans, fast de kan verka kraftiga under en tid. Den svenska musikern sjunger: "Vill ni se en stjärna, se på mig". Sådana ord ska vi inte lyssna till. Vi ska inte vända våra blickar till mänsklig ära och glans, utan den

verkliga stjärnglansen som betyder något är Jesus Kristus, och att han kommer till oss.

På förklaringsberget såg lärjungarna Jesu makt lysa fram. Hans gudomliga ursprung blev klart, och Petrus nämner också det i sitt andra brev. "Han fick ära och härlighet från Gud Fadern när rösten kom till honom från den majestätiska Härligheten: "Han är min Son, min Älskade. I honom har jag min glädje." Den rösten hörde vi själva från himlen när vi var med honom på det heliga berget. Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en dyster plats tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan."

Jesus och hans ord ska alltid ha den första platsen i våra liv. Han ska vara en hoppets stjärna som genom evangeliets kraft lyser oavsett livssituation. Jesus lyser lika klart när problemen hopar sig, som när dödens dag närmar sig, som under livets lyckliga dagar. Det gör han om han får rum att lysa. Vi ska aldrig bli så visa i oss själva att vi vänder blicken från Guds frälsning, och hans ord. Vi sjunger i psalm 23 i vår psalmbok, i den tredje versen: "Uti mitt hjärta lys och skin, du klara jaspis och rubin, med all din kärlek blida". Vi får hålla fast vid det hopp som morgonstjärnan Jesus ger oss genom sitt verk. Den strålglansen tränger in i vårt hjärtas mörka rum och ger oss den sanna friden i hjärtat. Den friden håller också när åren växer och växlar. Guds Frid och gott nytt år!

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare

*Hell, morgonstjärna, mild och ren,
Guds nåds och sannings klara sken
som strålar över landen!*

*Du Davids son av Jakobs hus,
mitt hjärtas fröjd, mitt ögas ljus,
min brudgum du i Anden!
Ljuvlig, ljuvlig, hög och härlig,
god och kärlig utan like,
se till mig ifrån ditt rike!*

*Min pärla du i snövit skrud,
Marias son och dock sann Gud,
min Frälsare och konung!
Red dig uti mitt hjärta rum,
kom med ditt evangelium,
som är mer ljuvt än honung.
Jubla, jubla hosianna!
Himmelskt manna blev oss orden
som fullbordades på jorden.*

*Uti mitt hjärta lys och skin,
du klara jaspis och rubin,
med all din kärlek blida.
Ja, låt mig känna att jag är
en lem i din församling här
med dem som dig förbidar.
Till dig, till dig står min längtan.
All min trängtan är den ena:
att tillhöra dig allena.*

*Långt förr än världen skapad var,
o Fader, du mig älskat har
uti din Son, den kära.
Låt det bli uppfyllt snart, mitt hopp
att jag med honom får tas opp
till dig i himlens ära.
Salig, salig blir då fröjden
när i höjden bland din skara
jag hos dig, min Gud, får vara.*

Psb 23 1-4

Den lilla grubblaren

Min första artikel om föräldraskap skrev jag om vikten av tvåsamhet och att både fysiskt och känslomässigt tillsammans med maken/makan dela på bördan att uppfostra barn. Som jag skrev då så kommer vi alla att möta någon form av utmaning i vårt föräldraskap. Vissa barn är lättare, medan andra är mera utmanande att uppfostra. Utmaningarna kan se olika ut men det viktiga är att makarna är en enhet och gör det tillsammans.

Idag ska vi ta oss an en specifik utmaning och som rubriken ger en fingervisning om så ska vi ta upp ämnet om det känsliga, ängsliga och grubblande barnet. Det är en speciell utmaning och det är svårt att veta hur mycket man ska uppmuntra, pusha och pressa ett barn som är ängsligt och som kanske också lider av separationsångest. Det är ju viktigt att det ängsliga barnet känner att det blir bekräftat och får trygghetsbehovet uppfyllt för att sedan så småningom och i små steg våga utmana och testa sina egna gränser. Vi behöver uppmuntra barnet att våga testa nya saker och utmanande situationer utan att stöta det ifrån oss med irritation, frustration och ilska

när det backar och söker trygghet och närhet. Ett ängsligt barn kan uppleva det jobbigt att t.ex sova för sig självt, eller somna själv i eget rum. Det kan vara ledset när det ska till skolan eller dagis, eller t.ex. hem till en kompis på kalas. Vissa situationer, som skola eller dagis om föräldrarna jobbar, går inte att undvika, medan kalas och andra händelser är av mera frivillig karaktär. Och just i sådana situationer är det svårt att veta när man som förälder ska backa och när man ska pusha. Det viktiga är att skapa utrymme för samtal och möta det barnet säger med empati, förståelse och bekräftelse, för genom att själv bemötas med empati lär sig barnet att visa samma sak åt andra. Detta är oerhört viktigt då vår värld har blivit så hård.

Har du ett väldigt ängsligt och känsligt barn kanske det kan vara skäl att fundera på om ditt barn är högekänsligt? Det finns mycket information och tester på internet som man kan googla på och som ni som föräldrar tillsammans kan fundera på och diskutera. Högekänslighet är ingen diagnos utan ett personlighetsdrag, och i min erfarenhet oftast

något som åtminstone en av föräldrarna känner igen i sig själv i. Högekänslighet lär sig de flesta leva med vart efter man blir äldre, men det är bra att ge barnet ett språk och en förståelse för sig själv, så att barnet vet varför det reagerar som det gör i specifika situationer. Här är det också viktigt att lära sig balansen mellan att avlasta och belasta. Ett högekänsligt barn belastas av alla upplevelser i skolan och vardagen mycket mera än ett icke-högekänsligt barn. Ett belastat sinne hos ett högekänsligt barn kan leda till utmattning och nedstämdhet, vilket är viktigt att uppmärksamma. Här kan man tänka på att schemalägga lugna stunder och vilostunder efter en intensiv dag av intryck i skolan. Det är viktigt att minnas att även roliga händelser som avvikande program i skola eller dagis belastar.

Det är otroligt viktigt att inte ha en andlig förklaring till allt, och med det menar jag att inte antyda att det är brister i barnets tro som leder till ångslan och oro. Bibeln lovar inte oss kristna ett liv i frid och utan oro, utan man kan uppleva fysiska och känslomässiga utmaningar och ändå vara varmt troende. Det gäller både barn och vuxna. Det är bra att tillsammans med barnet be för det som det är oroligt för och lägga ord på det, men det behöver inte betyda att oron försvinner. Däremot är det viktigt att vi lär våra barn att man får vända sig till vännen Jesus med allt som tynger, och det blir den gemensamma bönen ett bra kvitto på. Våra egna barn som varit ängsliga och har haft svårt att somna och komma till ro på kvällarna har tyckt om att lyssna på bibelappen på telefonen. Genom att lägga på bibeln och lyssna på den tills man somnar lär sig barnet var svaret på alla våra utmaningar finns. Inte så att all oro och ångslan därmed måste försvinna, men så att tryggheten och vilan hittas i det enda som består, nämligen Gud och hans ord.

Carina Ventin

Stödring

Stödring för Dennis Svenfelts missionsarbete i Lettland!

Det har öppnats en möjlighet till mission i Lettland via LFF:s utlandsmission. Dennis Svenfelt har fått en kallelse att arbeta som präst i Lettlands kyrka, bl.a. i en internationell församling i staden Liepaja med bl.a. många gästarbetare som medlemmar. En stödring har öppnats för detta arbete. Alla som vill och har möjlighet får gärna stöda detta arbete med månatliga inbetalningar till stödringen och be för arbetet.

Kontaktpersoner:
Boris Mård (0505771597),
Olav Vikström (0505317405)

Kontonummer:
FI57 5567 0720 1018 43
Referensnummer: 71262

LFF:s utlandsmission

I det Heliga landet talar även stenarna

I början av oktober 2022 blev vår efterlängtnade resa till Israel äntligen verklighet. Med på resan var 20 svensk- och finsktalande predikanter från vår kristenhet, allt mellan Övertorneå i norr till Estland i söder. Resan planerades redan för 3,5 år sedan men på grund av Corona pandemin flyttades den fram flera gånger.

Resan var unik i flera avseenden, bland annat eftersom alla resenärer var ordets förkunnare. Vad vi känner till har ingen liknande Israelresa gjorts tidigare. Unikt var också att alla resenärer hade möjlighet att delta i förverkligandet av reseprogrammet. De flesta höll någon morgon- eller aftonandakt. En del hade i förväg förberett en kort inledning i något specifikt ämne, en ledde oss till att fira Herrens Heliga Nattvard. Ett särdrag var också att resan var tvåspråkig.

Vår gemenskap i Kristus blev konkret genom de gemensamma sångerna, när vi läste och lyssnade till Guds Ord, när vi bad tillsammans och genom alla de djupa samtal som vi hade i öppen och fri anda. Det är inte så ofta man fått känna sådan gemenskap som vi fick uppleva under resan. För allt detta får vi tacka vår Herre, som verkade genom sin Helige

Ande. Resenärernas positiva inställning förstördes inte ens av några mindre sjukdomsfall som drabbades oss.

Vi vill hjärtligt tacka alla er som stödde oss och bad för vår resa. Må den Allsmäktige löna era uppoffringar: ”Se, Herrens arm är inte för kort, så att han ej kan frälsa, hans öra är inte tillslutet, så att han ej kan höra” Jes. 59:1

Under resan besökte vi många bibliska platser i Jerusalem med omgivning samt i Galiléen. Vi blev också välsignade med en mycket duktig guide, Iris Amoyal, som guidade oss på de många heliga platser som vi fick bekanta oss med. Iris är född i Finland men har bott 40 år i Israel och är gift med en judisk man. Tillsammans har de tre barn. Iris är djupt troende kristen och mycket bibelkunnig vilket gav oss många välsignade stunder omkring Guds ord.

När man reser i Israel kan man erfara hur till och med stenarna och ruinerna från Jesu tid blir liksom levande och börjar tala. Enbart deras existens förkunnar att Bibeln är sann och att Ordet är värdefullt för oss alla. Vår förhoppning är att alla Ordets tjänare som var med på resan skall kunna förkunna Jesus med ännu fastare övertygelse och frimodighet än tidigare.

Under resan hade vi arrangerat ett antal intressanta seminarier. Israels före detta ambassadör i Finland gav oss en inblick i dagens Israel. Han berättade om bl.a landets relationer till grannländerna. Det händer mycket nu och en del arabiska länder har närmast sig Israel både politiskt och ekonomiskt. Han redogjorde också för de stora gasfyndigheterna som man hittat i Medelhavet utanför Israels och Libanons kust, vilket är en mycket avgörande sak för Israel i framtiden. Vi tänkte mycket på vad bibeln berättar gällande Israels roll i de yttersta tiderna.

Den andra seminariegästen var en kristen arab som bor och fungerar som pastor i Betlehem. Han berättade gripande om bl.a. hur det är att vara en bekännande kristen mitt bland Islam-troende. Det var också meningen

att ledaren för Machaseh-gemenskapen, som stöds av bland annat Rauhan Sana, skulle ha kommit för att presentera organisationen, men pga av en förarglig informationsmiss blev den träffen framflyttad till nästa resa. Vi hade också ett seminarium med temat Israel på ändens tid.

Totalt sett blev det en mycket lyckad och välsignad resa. Det finns ännu mycket att upptäcka i Israel och vi planerar redan nu en ny ”predikant resa” dit. Tidpunkten för nästa resa blir troligen inom 2-3 år. Man kan alltså redan nu börja förbereda sig för den resan. Denna framtidsplan naturligtvis endast om Herren ser det för gott.

Med fridens hälsningar
Peter Fagerholm, Jaakko Rahja

Resenärer på Karmel-berget

Zions Missionstidning

Tidningens redaktion, ekonomi, prenumeration och utdelning ombesörjes av prosten V. H. Kivioja, adress: Kalajoki, Finland.

Prenumerationspris inom landet 350 mk, i Skandinavien 5 Rkr., till Amerika 2 doll. per år.
Dödsannonser: 50 mark
Varje tionde exemplar gratis

Redaktion
V. H. KIVIOJA
Ansv. red.

Zions Missionstidning,

70 år sedan

EN NY VÄGSTRÄCKA

De heliga och de saliga

På allhelgonadagen tänker vi på heliga människor. Finns det sådana människor, som kan kallas heliga? Kan människor överhuvudtaget bli heliga? På frågorna kan vi svara, Ja. Jesus själv talar om sådana i sin bergspredikan. Han talar då till levande människor, som lyssnade till honom. De är heliga och de är saliga här på jorden redan, nämligen de som sätter sin tro och lit till Gud.

Vi har ju ofta den uppfattningen om de människor, som i den kristna kyrkans historia kallas för heliga eller helgon, att de på något sätt varit mer fria från synd och brist och att de haft ett större mått av fullkomlighet än vanliga människor. Detta är fel. Ett helgon är en vanlig människa. Djävulen, världen och köttet har varit deras värsta fiender liksom de är våra. Men hur har de då kunnat bli helgon, heliga, och hur kan Jesus säga om dem alla, kända eller okända, att de är saliga? Ja, han gör det därför att i helig människas liv något av Guds eget väsen kommit till synes i syndens och smutsens värld. Heliga människor, helgon, har det funnits i alla tider. Det är

ibland oss, som känner sig tyngda till sin själ över all synd, som finns där inne och som därför i all sin brist, fattigdom och syndfullhet flyr till Gud och ber honom om hjälp mot detta onda. Helgonet har inget gott hjärta eller fina meriter att visa Gud. Men det litar på en sak: på Guds nåd. Och det litar på att denna Guds nåd skall skänka förlåtelse för alla synd och skuld. Varje kristen är ett helgon, där han kämpar, faller i synd men städse flyr till Guds barmhärtighet och ber om förlåtelse.

Hur visar det sig sedan i en människas liv, att hon är en av Gud helgad människa, ett helgon? Ja, därom talar Jesus i Matteus evangelium 5:1-12. Det visar sig i en andens fattigdom. Själviskhet, egen rättfärdighet och andligt högmod kan inte höra samman med ett helgon. De, som hör himmelriket till, är tvärtom sankt ödmjuka inför Gud. Och kan icke ett helgon sörja? Förvisso gör det så, när det ser omkring sig en värld, som kämpar mot Gud eller visar honom stor likgiltighet. Och då därtill kommer, att människan genom sin svaghet och synd, hur helgad hon än må

vara, stödjer dessa ondskans krafter, skulle hon då inte längta efter Tröstaren, Jesus Kristus? I ett hjärtats saktmod bidar hon stilla, fast förvissad om att Herrens vilja skall ske, den dag, då Guds rike skall komma. Hon beder om att rättfärdigheten, icke ondskan och våldet, skall härska här på jorden. Ja, hon känner hunger och törst efter att själv bli en rättfärdig syndare. Jesus Kristus är hennes borgen på att hungern och törsten skall ta slut. Hon skall bli mättad. Bland sina medvandrare här i världen visar hon, den helgade människan, ett barmhärtigt, kärleks folk och förlåtande sinnelag. En sådan människa får också barmhärtighet till del. Hennes hjärta är också rent: det sysslar inte med onda tankar i avsikt att skada nästan eller smäda Gud. Ett helgon är här i världen en budbärare om den frid, som tron på Gud skänker. Frid och endräkt mellan människor är hennes strävan och längtan. Guds barn är och fridsamma sinsemellan: icke split, avund och kiv. Ett helgon får vara berett att möta hån och spott och spe från de människors sida, som föraktar Guds nåd och den salighet, han erbjuder.

Under alla dessa förhållanden säger Jesus om helgonen, att de är saliga. Det skall inte bara bli det en gång. Det är det redan nu här i tiden. Men detta är ingalunda deras egen förtjänst. Den heliggjorda människan, helgonet, står där som ett levande bevis, inte på sin egen fullkomlighet utan på Guds helighet. Ty den allena kan döma oss och upprätta oss och göra oss heliga och saliga.

*För alla helgon,
som i kamp för tron
stått fast mot världen
och nått himmlarnas,
till dig, o Jesu,
höjes lovens ton.
Halleluja! Halleluja!*

Georg Gripenstad
Komminister,
Muodoslompolo, Pajala

Till minne av Keijo Jalopaasi

Herrens trogne tjänare Keijo Jalopaasi

I slutet av augusti fick vi höra ett sorgebudskap från Åbo. Vår dyrbara broder Keijo Jalopaasi hade av vår Herre fått evighetskal-lelse, 84 år gammal.

Keijo var född 19.7.1938 och dog 25.8.2022. Turun Katariinan seurakunta var Keijos och hustrun Tuirens hemförsamling, därför välsig-nades Keijo i Sankt Katarinas vackra medel-tida stenkyrka.

De många åren som krigsbarn i Danmark påverkade Keijo på många sätt under hela hans liv. Det var otroligt roligt att lyssna när en finne flytande talar det danska språket. Keijo kunde det. En annan betydande sak i Keijos liv var en tung och stenig andlig väg som han måste vandra redan i sin ungdom. Det var en verklig Guds skola.

Vi trossystrar och -bröder lärde känna Keijo som en synnerligen varm och godhjärtad mänska. Från sitt hjärtas djup predikade han, tålmodigt och troget, Kristus och grundade sitt tal osvikligt på Guds ord. Några av hans reskamrater beskrev honom med orden; humoristisk, ödmjuk, vis, vänlig, fridstiftare, Herrens trogna tjänare. Allt detta var han verkligen.

Keijo var en aktiv evangelist, en Guds ords säningsman. För honom var det viktigt att kasta ut säden, Gud ger nog växten efter sin tid och vilja. Keijo Jalopaasi orkade i årtal, i Åbo med omnejd, ordna sammankomster och andra kyrkliga mötestillfällen. För sin verksamhet speciellt i Katarina församling fick han förtjänsttecknet för Församlings-arbete år 2017. Vid minnesstunden fick jag höra, att det inte var bara en gång som t.ex

någon präst vände sig till Keijo och frågade, var finns det eller det stället i Bibeln. Svaret kom direkt ur minnet fick jag höra.

Vid minnesstunden läste jag från Johannes evangelium kap. 10; Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv. De skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand. Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand.

Säkert erfor Keijo sig vara som den minsta i Guds fårahjord, det minsta lammet. Han själv behövde alltid höra den gode herdens, Jesu, röst. Han ville inte mista kontakten till denne herde. Vid behov bär den gode herden sitt får, speciellt om det skadat sig. Så fick också Keijo många gånger erfara, att han behövde bärhjälp av Jesus. Gud ledde honom genom svåra livsöden. De gjorde honom inte ändå bitter, utan slipade bort de vassa kanterna. Kvar lämnade en varm, öppenhjärtligt tro-ende som ville leva förtröstande på nåden i Jesu kors. Syndernas förlåtelse i Jesu blod var grunden för hans liv.

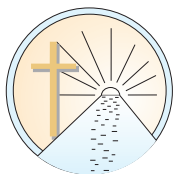
Inte sviker Gud heller för Keijos del sina löf-ten. Som en god herde beskyddar Jesus sina egna från evig skada. Fast vi i livet möter lidanden, kan inte själafienden stjäla vår själ. Fast vi möter döden, kan inte själafienden ta av oss vår del i det eviga livet. Det eviga hem-met är hos Gud, när man förtröstar på Jesu försoningsverk.

Jesu uppståndelse betyder, att döden inte är alltings ände. Liksom Jesus uppväcktes ifrån graven, lika säkert väcks de till liv som sökt sin tillflykt till honom. Därför får vi likt Keijo var trygga; ”Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus”.

Jaakko Rahja

*”O, du Sions folk,
som bor i Jerusalem,
gråt inte mer.
Han ska förvisso
förbarma sig över dig
när du ropar.
Så snart han hör din röst
ska han svara dig.”
(Jes. 30:19)*

Välsignelse till missionsuppdrag

8.1.2020 kl. 12.00–12.15 Pedersöre kyrka

Familjen Heikkilä välsignas till missionsuppdrag i samband med Nyårsmötet. Vid välsignelsen medverkar LFF:s utlandsmissions verksamhetsledare Vesa Pöyhtäri, söndagskolbarn från Lepplax samt LFF:s bönehus ordföranden med handpåläggning och textläsning.

Pastor Toni och diakonarbetare Emilia Heikkilä samt barn Hosea och Ezra är LFF:s nya missionärer i Albanien. I februari flyttar familjen till Albanien för treårig missionresa. Med välsignelsen nedkallar vi Herrens nåd, ledning och närvaro för familjen och för församlingen som tar emot dem i Albanien.

Efter välsignelsen fortsätter Nyårsmötet med Markus Ventins predikan, tolk Anne Nielsen.

Välkommen!

LFF:s utlandsmission

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 41,25 €, gåvoprenumeration 26 € (Obs. Betalningarna i euro).
Norge 41,25 €, gåvoprenumeration 26 € (Obs. Betalningarna i euro).
Övriga 40 € + porto (Obs. Betalningarna i euro).
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info +358 6 788 8800
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten
gäller enbart officiella instanser, inte
tidningsprenumerationer.

Fakturerering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

PARWEEKEND VID PÖRKENÄS
3-4 februari 2023

"Sätt mig som ett sigill på ditt hjärta, som ett sigill på din arm, för kärleken är starkare än döden..."

Tema:
*"Kommunikation -
parförhållandets skattkista"*

FÖRELÄSARE: BORIS OCH VIVIAN SALO

160€/par
Arrangör: LFF:s Familjearbete | Anmälan till: ann-christin.snellman@lff.fi

Nyårsmöte i Pedersöre kyrka och Optima 7-8.1.2023

Tema: ”Trygg i Kristus – Turva Kristuksessa”

MÖTESPROGRAM

Lördag 7.1

- 12:30 Inledning i Pedersöre kyrka Martti Vähäkangas - t. Sven Mäenpää
13:15 Predikan i Pedersöre kyrka Pentti Sinko - t. Gerd Snellman
14:00 Paus - Servering i Optima, knackorv, sallad, smörgås
15:30 Seminarium i Optima, ”Att evangelisera med sitt liv” Johan Candelin
17:00 Herrens Heliga Nattvard i Pedersöre kyrka Liturg Markus Ventin
Skriftetal Kurt Hellstrand – t. Hannu Björkman
20:00 Sångstund med andakt i Pedersöre kyrka Kjell Asplund - t. Jonas Fagerholm.
Offergåva uppbärs
Paus - Servering i Optima, knackorv, sallad, smörgås
22:00 Ungdomssamling i Optima Kevin Nyfelt

Söndag 8.1

- 10:00 Familjegudstjänst i Pedersöre kyrka Jimmy Österbacka
11:00 Matpaus - Servering i Optima, köttbullar och potatismos
12:00 Predikan i Pedersöre kyrka Markus Ventin - t. Anne Nilsen. Mötet inleds
med fam. Heikkiläs välsignelse till missionsuppdrag.
12:45 Predikan i Pedersöre kyrka Pentti Sinko - t. Marika Lassfolk
13:30 Barnens program i Optima
13:30 Paus - Servering i Optima, knackorv, sallad, smörgås
15:00 Predikan i Pedersöre kyrka Kjell Asplund - t. Jussi Peltola
15:45 Avslutningsmöte i Pedersöre kyrka Krister Snellman - t. Hannu Björkman.
Offergåva uppbärs

De frivilliga offergåvorna tillfaller: JFF

IBAN: FI25 2015 1800 0345 86

MobilePay: 50499

Märke: Kollekt

Mötet sänds på följande kanaler: Youtube LFF, Radio LFF 98,0 MHz

Alla är hjärtligt välkommen!